EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

LIBE_PV

NÁVRH ZPRÁVY DELEGACE

Evropský parlament
Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
Delegace vyslaná do Spojeného království
21.–23. listopadu 2007

Delegace čtyř poslanců Evropského parlamentu (viz seznam účastníků – příloha 1) navštívila Spojené království, kde se k nim připojili tři poslanci Evropského parlamentu (viz seznam účastníků – příloha 1), kteří tam již byli přítomni a kteří se účastnili části návštěvy. Delegaci předsedala paní Martine ROUREOVÁ (PSE) a zpravodajem byl pan Panayiotis DEMETRIOU (PPE-DE). Návštěva se uskutečnila ve dnech 21., 22. a 23. listopadu 2007.

Cílem návštěvy delegace bylo analyzovat současnou situaci zadržovacích středisek pro přistěhovalce a přímo zjistit situaci týkající se přijímání žadatelů o azyl a nelegálních přistěhovalců ve Spojeném království a vyhodnotit, jak jsou prováděny příslušné evropské směrnice a nařízení:

- Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl[1] (směrnice o přijímání)
- Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka[2] (směrnice o řízení)

[1] *Úřední věstník L 031, 6.12.2003, s. 18–25.*
[2] *Úřední věstník L 326, 13.12.2005, s. 13–34.*

- Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států[1] (nařízení Dublin II)

Za tímto účelem zařadila delegace na program výměnu názorů s vládními orgány a představiteli občanské společnosti (příloha 2)[2].

Návštěva byla jednou z řady návštěv členů výboru LIBE, kteří se měli na vlastní oči přesvědčit o podmínkách, ve kterých jsou drženi přistěhovalci v různých členských státech EU. Po této návštěvě Spojeného království následovaly podobné delegace do Itálie (Lampedusa), Španělska (Ceuta a Melilla, Kanárské ostrovy), Francie (Paříž), na Maltu, do Řecka (Samos a Atény) a Belgie.

Návštěva se zaměřila na tři střediska:

- středisko pro odsun přistěhovalců v Yarl's Woodu[3] (Clapham)
- přijímací středisko pro přistěhovalce v Oakingtonu[4] (poblíž Bedfordu)
- středisko pro odsun přistěhovalců v Harmondsworthu[5] (poblíž letiště Heathrow)

Před návštěvou těchto středisek obdržela delegace podstatné informace od organizací a nevládních organizací činných v oblasti přistěhovalectví a azylu, jakými jsou AVID – Association of Visitors to Immigration Detainees (Sdružení sociálních pracovníků pro pomoc zadržovaným přistěhovalcům), Refugee Council (Rada pro uprchlíky), Jesuit Refugee Service (Jezuitská služba pro uprchlíky), Barbed Wire Britain (Ostnatý drát Británie), Northern Irelands Human Rights Commission (Severoirská komise pro lidská práva), kterým by delegace chtěla vyjádřit své poděkování.

Setkání s několika organizacemi, které se zabývají pomocí zadržovaným v zadržovacích střediscích, se uskutečnilo také v Londýně[6].

Před návštěvou dostali účastníci delegace k dispozici zprávy, které po inspekcích provedených v těchto třech střediscích vypracovala vrchní vězeňská inspektorka Jejího Veličenstva (HM Chief Inspector of Prisons). Účastníkům byly také poskytnuty zprávy nezávislých kontrolních rad (Independent Monitoring Boards).

Delegaci doprovázela Audiovizuální služba Evropského parlamentu spolupracující se štábem místní televize. V plánu bylo představit tuto evropskou aktivitu prostřednictvím programu Europe by Satellite[7] (EbS). Návštěvě se dostalo velkého ohlasu v tisku. Novinářům nebyl vstup do středisek umožněn. Poslední den uspořádali poslanci Evropského parlamentu tiskovou konferenci.

---

[1] *Úřední věstník L 050, 25.2.2003, s. 1–10.*

[2] Program návštěvy viz příloha 2.

[3] Yarl's Wood Immigration Removal Centre, Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL.

[4] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ.

[5] Harmonsworth Immigration Removal Centre
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB.

[6] Seznam organizací přítomných na setkání je uveden v příloze 3.

[7] EbS je televizní program evropských orgánů, který zdarma poskytuje natočené materiály a krátké příspěvky sdělovacím prostředkům, které mají zájem o zprávy z EU.

Souvislosti

V roce 2005 sestavila britská vláda pětiletý plán pro provádění nové azylové a přistěhovalecké politiky. Ten zahrnoval zejména zavedení nového azylového modelu včetně postupu rychlé cesty „Fast Track procedure“ pro vyřizování žádostí některých žadatelů o azyl a nárůst počtu odsunů a deportací u osob, které pouze projíždějí, nebo u osob, jejichž azylové řízení bylo skončeno.

Agentura pro hranice a přistěhovalectví (the Border and Immigration Agency (BIA)), výkonná agentura ministerstva vnitra, byla v době návštěvy poslanců Evropského parlamentu odpovědná za kontrolu hranic, řízení přistěhovalectví ve Spojeném království a posuzování žádostí o povolení k pobytu, o občanství a o azyl.

Dne 14. listopadu 2007 oznámil předseda vlády, že v roce 2008 bude zřízena nová organizace, která nahradí Agenturu pro hranice a přistěhovalectví. Nová Agentura Spojeného království pro hranice převezme veškeré činnosti Agentury pro hranice a přistěhovalectví a víza Spojeného království a činnosti Daňového a celního úřadu Jejího Veličenstva (HM Revenue and Customs) na hranici.

Spojené království je vázáno Ženevskou úmluvou o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a Evropskou úmluvou o lidských právech, které brání tomu, aby byla osoba poslána do země, ve které existuje reálné nebezpečí, že bude vystavena mučení, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Spojené království učinilo výhradu k Úmluvě OSN o právech dítěte[1], pokud jde o děti, kterým Spojené království odmítá právo vstupu a pobytu ve Spojeném království.

Evropské směrnice a nařízení upravující azyl se vztahují na Spojené království (výše uvedené směrnice o přijímání, směrnice o řízení a nařízení Dublin II). Podle zprávy Evropské komise z listopadu 2007[2] však patří Spojené království mezi členské státy EU, u kterých Komise uvedla, že v zadržovacích střediscích neuplatňují směrnici o přijímání. Komise připomíná, že směrnice neumožňuje výjimky týkající se jejího uplatňování a že její ustanovení se vztahují na všechna zařízení, včetně zadržovacích středisek.

Azylové řízení

Pokud přijede osoba do Spojeného království bez příslušného cestovního dokladu, je dotázána na důvod, proč nemá doklady. Jestliže existuje přijatelný důvod, proč je nemá, může být tato

[1] Ženevská úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951, Úmluva OSN o právech dítěte – Spojené království učinilo výhradu: „ *(c) Spojené království si vyhrazuje právo uplatňovat tyto právní předpisy, pokud jde o vstup do Spojeného království, pobyt v něm a výjezd z něj, u osob, které podle právních předpisů Spojeného království nemají právo vstoupit na území Spojeného království a pobývat na něm, a na nabývání a existenci občanství, jak považuje dle potřeby za nezbytné.*“

[2] Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o uplatňování směrnice 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, KOM(2007)0745 v konečném znění

osoba umístěna v přijímacím středisku.

Avšak v případě padělaných dokladů či ničím nepodložených vysvětlení ohledně chybějících příslušných dokladů může být tato osoba stíhána a uvězněna. Po propuštění z vězení jsou tyto osoby (věznění cizí státní příslušníci) umístěni do zadržovacích středisek, kde čekají na návrat do země původu.

Lidé, u kterých je ihned shledáno, že nemají právo na azyl, mohou být zadrženi, aby mohli být rychle vráceni do své země.

Menšina žadatelů o azyl (do 30 % podle vládního cíle stanoveného v pětileté strategii pro přistěhovalectví a azyl) může být zadržována v jednom z 10 středisek pro odsun přistěhovalců, pokud mají úředníci odpovědní za přistěhovalectví za to, že je zde riziko útěku, pokud jsou žadatelé z takzvaných bezpečných zemí[1], na které se vztahují ustanovení o opravných prostředcích bez odkladného účinku, nebo pokud se očekává, že žádost může být vyřízena rychle a v případě odmítnutí mohou být následně vráceni do země původu. Osoby, u kterých je třeba vyšší úroveň zabezpečení a kontroly, mohou být zadržovány v několika věžeňských zařízeních. Vzhledem k tomu, že v Severním Irsku neexistují zadržovací zařízení zřízená pro tento účel, jsou žadatelé o azyl drženi ve věznicích.

Žádosti o azyl mohou být podány při vstupu do Spojeného království nebo, pokud je osoba již v zemi, jednotce pro posuzování azylových otázek provozované Agenturou pro hranice a přistěhovalectví buď v Croydonu nebo v Liverpoolu.

Zatímco je žádost vyřizována, může být osoba zadržována.

Od března 2007 se na všechny nové žádosti o azyl vztahuje systém, který je svěřuje jedné osobě, která se bude starat o každý aspekt žádosti od počátku do konce. Tato osoba se nazývá *zpracovatel případu.*[2]

Zpracovatel případu je zodpovědný za:
- pohovor s žadatelem o azyl;
- rozhodnutí o žádosti;
- zařízení podpory, na kterou má žadatel nárok;
- poskytnutí úředních dokladů;
- zastupování Agentury pro hranice a přistěhovalectví, pokud žadatel podá opravný prostředek;
- zajištění integrace do života ve Spojeném království nebo návrat do země původu buď dobrovolně nebo pomocí nuceného odsunu.

V průběhu vyřizování žádosti o azyl existuje několik stadií:

[1] Viz seznam uvedený v příloze 4.

[2] Cílem zpracovatele případu je uzavřít žádost do šesti měsíců, včetně opravných prostředků. To znamená, že do šesti měsíců se tato osoba začne integrovat do života ve Spojeném království, pokud bude žádosti vyhověno, nebo se vrátí domů buď dobrovolně nebo nuceným odsunem, pokud žádosti vyhověno nebude.

1. Krátký pohovor – „posuzování“. Osoba je zapsána jako žadatel o azyl a začíná řízení o žádosti o azyl. Očekává se, že žadatel předloží cestovní pas nebo cestovní doklad k prokázání své totožnosti a odůvodnění žádosti. Jsou sejmuty otisky prstů, zhotoveny fotografie a zaznamenány další údaje o jeho fyzické totožnosti. Jsou položeny základní otázky týkající se žádosti. Pokud to žadatel potřebuje, může mu být zajištěno tlumočení.

   V závislosti na výsledku posuzování a v případě, že je Spojené království označeno za odpovědné za vyřízení žádosti, si žadatelé mohou najít vlastní ubytování s rodinou nebo přáteli, dostat se do přijímacího střediska nebo být zadrženi v některém ze středisek pro odsun přistěhovalců.

   Lidé mohou být zadrženi v jakémkoliv stadiu vyřizování jejich žádosti o azyl.

2. Podrobný pohovor je jedinou příležitostí, kdy lze vysvětlit Agentuře pro přistěhovalectví a hranice strach z návratu do země původu, předložit důkazy a jiné doklady, které žádost odůvodňují.

   Po pohovoru mohou přistěhovalecké orgány žadatele zadržet nebo doporučit pokračování v zadržování, pokud mají za to, že případ lze vyřídit rychle nebo že s nimi žadatel nezůstane v kontaktu, případně mohou žadateli na přechodnou dobu umožnit pobyt ve Spojeném království, přičemž mu obvykle stanoví povinnost hlásit se během doby, kdy čeká na rozhodnutí o svém případu, úřadům.

3. Zpracovatel případu usiluje o to, aby učinil rozhodnutí o žadateli přibližně do 30 dní ode dne podání žádosti. Přijme rozhodnutí na základě azylového pohovoru, předložených důkazech a informacích, které má Agentura pro hranice a přistěhovalectví o zemi původu.

4. Pokud zpracovatel případu rozhodne, že zde nejsou důvody pro udělení azylu, má žadatel právo podat opravný prostředek k soudu pro otázky azylu a přistěhovalectví (Asylum and Immigration Tribunal), který je nezávislý na Agentuře pro přistěhovalectví a hranice. Pro podání opravného prostředku je stanovena lhůta.

5. V případě, že je žádost o azyl zamítnuta, může se stát, že se žadatel bude muset hlásit Agentuře pro přistěhovalectví a hranice pravidelně. Pokud se osoba u Agentury pro hranice a přistěhovalectví takto nehlásí, může být zadržena.

Opravné prostředky, které nemají odkladný účinek

V některých případech – pokud zde nejsou důvody pro žádání o azyl („zjevně bezdůvodná žádost“) a pokud žadatel pochází z určitých zemí – nemá tato osoba právo podat opravný prostředek v době, kdy ještě pobývá ve Spojeném království. Tato osoba bude ze země odsunuta a bude muset podat opravný prostředek z místa mimo Spojené království.

Tento druh opravného prostředku se nazývá „opravný prostředek bez odkladného účinku“ a dotyčné země se nazývají „země určené pro opravné prostředky bez odkladného účinku“.

Na část žadatelů o azyl se vztahuje systém rychlé cesty: lidé, kteří pocházejí ze země, která je považována za „bezpečnou zemi“[1] (Pákistán, Indie, atd.), obdrží rozhodnutí, že budou vráceni do své země. Mohou proti rozhodnutí podat opravný prostředek, avšak tento opravný prostředek nemá odkladný účinek. Jsou proto vyhoštěni a mohou podat opravný prostředek ze své země.

Zadržovací střediska

V současné době je ve Spojeném království provozováno 10 středisek pro odsun přistěhovalců, jejichž celková kapacita činí 2 541 míst.

V navštívených zadržovacích střediscích jsou ubytovány osoby, které čeká deportace:

- osoby, kterým nebyl udělen azyl, jejichž řízení je u konce a čekají na odsun,
- osoby, jejichž žádosti o azyl jsou posuzovány,
- přistěhovalci, kterým nebylo umožněno zůstat ve Spojeném království
- věznění cizí státní příslušníci.

V současnosti je pro Spojené království prioritou odsun cizích vězněných státních příslušníků – jinými slovy odsouzených pachatelů, o jejichž deportaci do domovské země ministerstvo vnitra usiluje. Z tohoto důvodu je přibližně 1 200 míst přenecháno pro tento druh zadržování – téměř polovina míst, která jsou k dispozici.

Většinu zadržovacích zařízení provozují soukromé společnosti. Část delegace vyjádřila obavy, že bude třeba v řízení o odsunu přesněji vymezit pravomoci soukromých společností a orgánů veřejné moci.

- Yarl’s Wood a Oakington: smluvní provozovatel GSL UK Ltd
- Harmondsworth: UKDS (UK Detention Service)

V plánu je zřízení nových středisek: jedno nové středisko poblíž Gatwicku – Brook House – 450 míst (2008) a další nové středisko – 2009 – 350 míst.

Délka zadržování je neomezená.

Ve zprávě z listopadu 2007 o uplatňování směrnice o přijímání[2] Komise připomíná, že vzhledem k tomu, že *zadržování je výjimkou z obecného pravidla volného pohybu, která může být použita pouze tehdy, pokud „se to ukáže nezbytným“, automatické zadržování bez posouzení situace dotyčných osob je v rozporu se směrnicí. Délka zadržování, která brání zadržovaným žadatelům o azyl požívat práv zaručených směrnicí, je také v rozporu s jejími ustanoveními, s výjimkou řádně odůvodněných případů (např. veřejný pořádek).*

[1] Viz seznam uvedený v příloze 4.

[2] Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o uplatňování směrnice 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, KOM(2007)0745 v konečném znění.

Zranitelné osoby

Vzhledem k tomu, že je třeba se zabývat zvláštními potřebami zranitelných žadatelů o azyl, stanoví článek 17 směrnice o přijímání, že členské státy jsou povinny určit tyto potřeby.

Ve zprávě o provádění směrnice o přijímání[1] Komise připomíná, že dle jejího článku 10 mají zadržované děti právo na přístup ke vzdělání. V této zprávě je Spojené království zařazeno mezi státy, u nichž byly vysloveny obavy, pokud jde o rozsah, v jakém jsou tato konkrétní ustanovení dodržována.

Vzdělávání v zadržovacích střediscích je v praxi zajištěno, avšak nezávislí inspektoři shledali, že poskytování vzdělávání je v zadržovacích střediscích nedostatečné. Ačkoliv zadržovací střediska disponují školními třídami, v současnosti se nezdá, že byly poskytnuty finanční prostředky a zavedeny postupy, aby mělo vzdělávání skutečně smysl.[2] Nedávná kontrola jednoho zadržovacího střediska pro přistěhovalce s jednotkami pro rodiny odhalilo případy dětí, jejichž vzdělávání bylo zadržováním závažně negativně ovlivněno (Vrchní vězeňská inspektorka Jejího Veličenstva, Zpráva o neohlášené kontrole střediska pro odsun přistěhovalců v Yarl's Woodu, 28. února až 4. března 2005).[3]

UNHCR a nevládní organizace mohou mít přístup do zadržovacích středisek pro přistěhovalce.

Vrchní vězeňská inspektorka Jejího Veličenstva

Vrchní vězeňská inspektorka Jejího Veličenstva (Anne Owers CBE) je ředitelkou Vězeňského inspektorátu Jejího Veličenstva (HM Inspectorate of Prisons). Vrchní inspektorka nezávisle posuzuje zadržování osob v Anglii a Walesu prostřednictvím ohlášených a neohlášených kontrol zadržovacích zařízení. Její působnost se vztahuje na věznice, instituce pro mladistvé pachatele a zadržovací střediska pro přistěhovalce.

Pro Skotsko je zřízena samostatná funkce Vrchního vězeňského inspektora Jejího Veličenstva.

Nezávislé kontrolní rady

Ze zákona (Immigration and Asylum Act 1999) musí být v každém středisku pro odsun přistěhovalců zřízena nezávislá kontrolní rada.

Členové nezávislých kontrolních rad jsou jmenováni z dobrovolníků z řad široké veřejnosti, kteří o tuto úlohu mohou požádat. Členové nezávislých kontrolních rad mají právo vstupovat

[1] Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o uplatňování směrnice 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, KOM(2007)0745 v konečném znění.

[2] Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o uplatňování směrnice 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, KOM(2007)0745 v konečném znění.

[3] Národní zpráva vypracovaná sítí Odysseus pro Evropskou komisi o provádění směrnice o podmínkách přijímání pro žadatele o azyl ve Spojeném království.

do středisek pro odsun přistěhovalců a kontrolovat jejich podmínky.

Rady mají zvláštní pověření zkoumat, zda se s osobami zadržovanými ve střediscích pro odsun přistěhovalců zachází humánně a spravedlivě, a podávat zprávy ministrovi.

Aby mohla rada účinně plnit tyto povinnosti, mají její členové přístup ke každému zadržovanému a do každé části střediska a do záznamů střediska.

Statistické údaje[1]

V dopise Výboru pro vnitřní věci ze dne 20. 11. 2007 potvrdil výkonný ředitel Agentury pro hranice přistěhovalectví Lin Homer, že se agentura tento rok chystá deportovat 4 000 vězněných cizích státních příslušníků.

Lin Homer uvedl: *Naše donucovací týmy odsunují více lidí než kdy jindy a již tento rok odsunuly přibližně o 1 000 vězněných cizích státních příslušníků více než za celý rok 2006.*

S výjimkou osob odkázaných výživou na žadatele činil počet přijatých žádostí o azyl v roce 2006 23 610, tedy o 8 % méně než v roce 2005.

Poměr žádostí podaných v zemi (tj. osobami, které již vstoupily do Spojeného království, nikoliv při vstupu) byl 85 % v roce 2006 ve srovnání s 84 % v roce 2005 a 78 % v roce 2004.

Nejvyšší počet žádostí pocházel od státních příslušníků Eritrey, Afghánistánu, Íránu, Číny a Somálska.

Celkem 6 225 (26 %) žádostí v roce 2006 skončilo udělením azylu (10 %), humanitární ochranou/volným uvážením (9 %) nebo povolením opravného prostředku (8 %).

Počet azylových odsunů (včetně asistovaných návratů, osob, které dobrovolně odjely poté, co proti nim bylo zahájeno použití donucovacích prostředků, a těch, které prokazatelně opustily Spojené království, aniž by informovaly přistěhovalecké orgány) vzrostl v roce 2006 na 16 330 mimo osoby odkázané výživou na žadatele, což je o 19 % více než v roce 2005.

Nejvíce hlavních žadatelů, kteří byli odsunuti nebo dobrovolně opustili zemi, pocházelo v roce 2006 z Iráku (1 780), Turecka (1 665), Srbska a Černé Hory (1 420), Afghánistánu (1 185) a Pákistánu (875).
V roce 2006 bylo odsunuto 18 280 neúspěšných žadatelů o azyl včetně osob odkázaných výživou na žadatele, což je o 17 % více než v roce 2005 (15 685). Údaje o osobách odkázaných výživou na žadatele jsou shromažďovány teprve od dubna roku 2001.

Odsun přistěhovalců a žadatelů o azyl

Počet osob, které byly odsunuty nebo dobrovolně opustily Spojené království, činil v roce

[1] *Kontrola přistěhovalectví: Statistika, Spojené království – MINISTERSTVO VNITRA, KONTROLA PŘISTĚHOVALECTVÍ: STATISTIKA, SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ, 2006 – parlamentu předložil ministr vnitra na žádost Jejího Veličenstva, srpen 2007, strana 5.*

2006 63 865, což je nárůst o 10 % ve srovnání s rokem 2005 (58 215). Z osob, které byly v roce 2006 odsunuty nebo dobrovolně odjely:

- 55 % bylo odsunuto poté, co jim byl odepřen prvotní vstup,
- 36 % bylo odsunuto za použití donucovacích prostředků, a
- 10 % opustilo území podle programů AVR Mezinárodní organizace pro migraci (International Organization for Migration – IOM).

Z celkového počtu osob odsunutých v roce 2006 žádalo 16 330 osob o azyl v některém stadiu jako hlavní žadatel. V roce 2006 bylo odsunuto 18 280 neúspěšných žadatelů o azyl včetně osob odkázaných výživou na žadatele, tedy o 17 % více než v roce 2005 (15 685).

Zadržování přistěhovalců

Dne 30. září 2006 bylo ve Spojeném království zadržováno 2 010 osob pouze dle pravomocí daných zákonem (Immigration Act), s výjimkou osob, které byly zadržovány ve věžeňských zařízeních.

Z těchto osob bylo u 1 455 osob (72 %) zaznamenáno, že se nacházejí v některém stadiu žádosti o azyl. Většina (98 %) zadržovaných byla zadržována ve střediscích pro odsun přistěhovalců, přičemž zbývající 2 % byla zadržována v zařízeních pro krátkodobé zadržování.

Nejvíce zadržovaných pocházelo z Jamajky (155), Nigérie (140), Indie (115) a Pákistánu (110).

28 % zadržovaných bylo zadržováno méně než 14 dní,
14 % 15 až 29 dní,
16 % jeden až dva měsíce,
22 % dva až čtyři měsíce a
3 % bylo zadržováno rok nebo déle.

Setkání s organizacemi a nevládními organizacemi

Setkání se uskutečnilo v Londýně dne 21. listopadu 2007. Byly pozvány organizace[1], které pravidelně navštěvují zadržovací střediska nebo v nich působí stále.

Organizace byly velmi dobře organizované a účinně představovaly svou činnost. Členové delegace pečlivě naslouchali nevládním organizacím s výhradou, že informace poskytnuté nevládními organizacemi si delegace samozřejmě nemůže ověřit, aby bylo možné se vyhnout možnému přehánění a zobecňování některých uvedených incidentů**.** Organizace vyslovily obavy v 5 hlavních otázkách: povaha zadržování/délka zadržování, postup rychlé cesty, přístup k právnímu poradenství, zacházení s dětmi a zdravotní stav zadržovaných. Představily také některé konkrétní případy týkající se bezpečnosti zadržovaných. Představena byla také situace v Severním Irsku a Skotsku a byl vysvětlen problém s rozdíly v právních systémech Skotska a Severního Irska.

[1] Seznam organizací zastoupených na setkání je uveden v příloze 3.

Mezi hlavní obavy těchto organizací patří:

- Dramatický nárůst používání zadržování v posledních letech: úloha zadržování se změnila.
- Zdá se, že je zadržování používáno jako politika týkající se počtu lidí, kteří mají být zadržováni, a nikoliv na základě individuálního odůvodnění (přičemž narůstá množství svévolného zadržování).
- Nedostatek jasných pokynů týkajících se toho, kdo je zadržovaný a kde a proč je zadržován. Ve skutečnosti rozhoduje o tom, kde bude kdo zadržován, dostupnost lůžek.
- Rozhodnutí přijímá jeden úředník.
- Soudní přezkoumání není automatické.
- Zadržovaným osobám by měly být sděleny důvody. V současnosti je jim poskytován velmi vágní seznam formátu A4 a nevyžaduje se, aby byly uvedeny důkazy odůvodňující rozhodnutí imigračního úředníka.
- Pro zadržování neexistuje horní hranice (byl uveden příklad osoby, která byla zadržována 2 roky a 8 měsíců – lidé se někdy chtějí vrátit domů, ale nemají cestovní doklady).

Zadržování dětí

- Rostoucí počet zadržování rodin.
- Nedostatek soudržné politiky ohledně zadržování rodin a dětí ve Spojeném království.
- Spojené království se odchýlilo od Úmluvy OSN o právech dítěte[1] a některé děti, kterým není umožněno vstoupit do Spojeného království a pobývat tam, jsou umístěny v zadržovacích střediscích spolu s rodinami. Poslanci vyzývají Spojené království, aby přehodnotilo svůj postoj k výhradě, pokud jde o právo neuplatňovat čl. 37 písm. c) Úmluvy OSN o právech dítěte.
- Záporný vliv na jazyk a chování obecně – noční pomočování, neschopnost udržet stolici ve dne i v noci.
- Mnoho rodičů vykazuje příznaky deprese.

Problémy s přístupem k právní pomoci a postup rychlé cesty

- Omezení právní pomoci a urychlení postupu řízení v posledních letech způsobily, že je postupně stále těžší v azylovém řízení používat opravné prostředky, zejména pokud jde o zadržované osoby.
- Právní poradci nyní dostávají za pomoc zadržovaným pevně stanovenou odměnu; mnoho advokátních kanceláří přestalo tuto pomoc poskytovat, neboť si již nemohou dovolit pracovat v této oblasti.
- Během zadržování je obzvláště obtížné najít právního poradce, neboť dosud má přístup k internetu málo středisek a jen málo kanceláří uvedených na seznamu

[1] Ženevská úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951, Úmluva OSN o právech dítěte – Spojené království učinilo výhradu: „*(c) Spojené království si vyhrazuje právo uplatňovat tyto právní předpisy, pokud jde o vstup do Spojeného království, pobyt v něm a výjezd z něj, u osob, které podle právních předpisů Spojeného království nemají právo vstoupit na území Spojeného království a pobývat na něm, a na nabývání a existenci občanství, jak považuje dle potřeby za nezbytné.* “

v knihovně středisek je této činnosti plně oddáno. Chybí přístup k internetu a telefonu. Dalším faktorem, který ztěžuje možnost najít advokáta, je ten, že orgány stanovily pro advokáty minimální úrovně úspěšnosti při podávání opravných prostředků, což někdy vede k tomu, že advokáti odmítají složitější případy, aby si udrželi dobrou úroveň úspěšnosti.

- Lidem v systému rychlé cesty v Harmondsworthu (muži) a Yarl's Woodu (ženy), kterým byl přidělen právní zástupce, se často stává, že se právní zástupce případu vzdá, neboť nemá dostatek času seznámit se s klientem. Lidé, na které se vztahuje řízení s opravným prostředkem bez odkladného účinku (kteří mohou podat opravný prostředek proti zamítnutí ze země původu), mají přístup k právní pomoci jen na počátku.
- Postup rychlé cesty je příliš rychlý na to, aby mohlo být vydáno spravedlivé rozhodnutí; 1. den – žádost o azyl, 3. den – rozhodnutí o odmítnutí, žadatelé musí podat opravný prostředek do 9. dne.
- Advokáti nemají čas dostavit se do středisek.
- Problém se zadržovanými, kteří jsou přemísťováni z jednoho střediska do druhého, což má za následek nedostatek kontinuity právního zastoupení.
- Neexistuje řádný soudní dohled nad rozhodnutími o zadržování. „Imigrační soudci" nejsou ve Spojeném království považováni za řádné soudce, neexistují řádné záznamy o imigračních „soudních" řízeních.
- Problémy s novou videokonferencí při jednáních, na kterých se rozhoduje o kauci – aby bylo možné se vyhnout cestě od soudu k zadržovanému klientovi –, existuje možnost účastnit se jednání prostřednictvím videokonference. Avšak 10 minut času stráveného se zadržovanými prostřednictvím videokonference před jednáním je pro účely účinného zastupování naprosto nedostatečné.

Zdraví

- Péče o duševní zdraví a zdravotní péče obecně je pro nevládní organizace předmětem zvláštního zájmu.
- Na rozdíl od zdravotní péče ve věznicích nepodléhají zdravotní střediska ve střediscích pro odsun přistěhovalců ve skutečnosti dohledu Národní zdravotní služby (National Health Service).
- Vyhlídka na neomezeně dlouhé zadržování může mít zničující účinek na lidi, jejichž duševní zdraví tím může být postupem času ovlivněno. V některých střediscích byli muži zadržováni déle než rok.
- Zdrojem obav je počet případů sebepoškozování zadržovaných lidí: od dubna roku 2006 do ledna roku 2007 je více než 1 600 zadržovaných formálně považováno za rizikové z hlediska „sebepoškozování". Sebevraždy – 10 úmrtí od roku 1989, 5 v Harmondsworthu.
- Zdravotní služby ve střediscích poskytují soukromé kliniky praktických lékařů. Lékařská odpovědnost je proto nejasná a nízká. Nedostatečně jsou vedeny záznamy. Problémem je snižování nákladů, nízká úroveň dovedností a kvalifikovanosti personálu.
- Opakující se hladovky a výtržnosti jsou pro zadržené pouze prostředkem pro vyjádření jejich úzkosti a hněvu nad tím, jak je s nimi zacházeno; jsou zoufalí, a tak se snaží upozornit okolí na svou situaci.
- Není věnována dostatečná pozornost tvrzením o mučení a podezřením na problémy s duševním zdravím.

- Příslušné orgány nedostatečně dokumentují a vyšetřují zranění při pokusech o odsun.
- Dalším zdrojem obav jsou prostředky proti malárii pro zranitelné zadržované, kteří jsou vraceni do zemí s vysokým rizikem malarické infekce, zejména pro těhotné ženy.

Obavy týkající se zranitelných skupin

- Zadržování rodin, dětí a těhotných žen, obětí mučení a těch, kteří trpí duševními problémy a závažnými tělesnými nemocemi, je hlavní obavou všech skupin, které navštěvují zadržované, členů podskupin pro zadržování a AVID. Vliv zadržování na děti může být extrémně škodlivý. Poskytování plen a hygienických potřeb je pouze základní a těhotné ženy si stěžují na nedostatečnou výživu a nevěnování pozornosti jejich zvláštním potřebám. Školní docházka není povinná, což vede k tomu, že děti mají tendenci nic nedělat a v důsledku toho trpí jejich duševní zdraví.

Ostatní otázky:

Lidé v zadržovacích zařízeních jsou přemísťováni z mnoha různých důvodů. Následkem přesunu nemají někteří lidé v důsledku vzdálenosti přístup k právním zástupcům nebo jim není poskytována lékařská péče. V některých případech je třeba najít nového právního zástupce, což působí záporně. Je přerušen také styk s rodinami. Přesunem je také ohrožena kontinuita lékařské péče. Časté přesuny zadržovaných mezi zadržovacími středisky po celé zemi udržují zadržované ve stavu psychologické nejistoty.

Na konci roku 2006 byl zaveden nový postup pro vyřizování stížností, který měl lidi v podávání stížností podpořit. Lidé se však obávají toho, že by stížnosti mohly mít negativní dopad na jejich případ, a proto nejsou ochotni je podávat.

Situace v Severním Irsku

- V Severním Irsku neexistují zadržovací zařízení zřízená pro tento účel. Ilegální přistěhovalci/neúspěšní žadatelé o azyl byli dříve drženi ve věznicích, nyní jsou drženi na policejních stanicích, než mohou být přesunuti do Spojeného království.
- Nedostatek školení pro policisty v této oblasti.
- Problémy v otázce právního zastoupení.
- Potřeba řádného dohledu ze strany Agentury pro hranice a přistěhovalectví.

Návštěvy středisek

Delegace navštívila zadržovací zařízení a zjistila podmínky, ve kterých jsou drženi přistěhovalci a žadatelé o azyl, a promluvila s jejich obyvateli. Z prostorových důvodů však nebylo umožněno vstoupit do části budovy, ve které se nacházejí zadržovaní, celé delegaci.

Vzhledem k tomu, že poslance Evropského parlamentu doprovázeli jejich asistenti, personál politických skupin a sekretariátu LIBE, museli se rozdělit do dvou samostatných skupin, z nichž jednu vedla paní Roureová a druhou pan Demetriou.

Středisko pro odsun přistěhovalců v Yarl's Woodu

Úvod

Yarl's Wood je středisko pro odsun přistěhovalců, které bylo již pro tento účel vybudováno. Jeden z bloků byl otevřen v listopadu roku 2001, ale po výtržnostech a požáru v únoru roku 2002 byl uzavřen. Poškozený blok byl stržen. Po rozsáhlé přestavbě byl v září roku 2003 otevřen druhý blok s počáteční kapacitou 60 míst. Kapacita se do srpna roku 2004 zvýšila na 120 a do roku 2006 na provozní kapacitu 405 míst. Od znovuotevření se stalo hlavním střediskem pro odsun přistěhovalců pro ženy a rodiny.[1]

V roce 2006 provedla vrchní vězeňská inspektorka Jejího Veličenstva neohlášenou kontrolu. Podle vydané zprávy:

- došlo k určitému pokroku: jmenování úředníka pro sociální otázky, který má pomáhat zadržovaným s praktickými problémy; poskytování jídla;
- zlepšilo se zvládání rozdílů;
- vztah mezi personálem a zadržovanými zůstal poměrně kladný;
- došlo k určitému zlepšení ve zdravotní péči a vzdělávání, ačkoliv v obou oblastech je třeba vykonat ještě mnoho práce.

Zpráva uvádí

- značné obavy o bezpečnost ve středisku;
- obtíže zadržovaných při získávání aktuálních a přesných informací o jejich případu;
- k odsunům stále dochází bez řádného varování nebo plánování;
- nedostatek vedení ze strany personálu, pokud jde o zvládání sebevražd a sebepoškozování, a neexistence hodnocení rizika u sdílených pokojů.

Nejvýznamnější obava: zadržování dětí. *Ve středisku Yarl's Wood bylo drženo v době kontroly 32 dětí, z nichž sedm tam bylo více než 28 dní Nejsou zatím důkazy o tom, že by při rozhodování o zadržování a jeho dalším pokračování bylo blaho dětí bráno příslušným způsobem v potaz.*

Byly vedeny strukturované pohovory s 13 zadržovanými dětmi, jejichž délka pobytu ve středisku činila v průměru 23 dní (v rozsahu ode dne příjezdu do 112 dní). Zpráva uvádí, že pohovory *živě ilustrují vliv nenadálého zadržení a dalšího zadržování na blaho dětí a rozsah jejich strachu a úzkosti na ně samé a jejich rodiče.*

Návštěva delegace LIBE

Návštěva delegátů se uskutečnila ve středu 21. listopadu.
Středisko představili Brian Pollett, ředitel Detention Services, Sarah Edwardsová, ředitelka Agentury pro hranice a přistěhovalectví, a Victoria Jonesová, kontaktní ředitelka SERCO.
Byly poskytnuty níže uvedené informace:

[1] Zpráva vrchní vězeňské inspektorky jejího Veličenstva o neohlášené krátké následné kontrole v středisku pro odsun přistěhovalců v Yarl's Woodu, 13.–16. února 2006.

- Pokud určitá osoba vstoupí na území Spojeného království protiprávně, Group 4 Securicor ji dopraví do střediska. Ostatní osoby jsou zadržovány v jejich domovech a musí se hlásit u příslušných orgánů.

- V době návštěvy bylo ve středisku 321 zadržovaných – 64 rodinných příslušníků včetně 33 dětí.

- Obyvatelstvo se skládalo z 75 % žen a 25 % rodin.

- Zadržované dospělé ženy byly drženy odděleně od rodin kvůli ochraně dětí. Každá rodina měla vlastní místnost, případně více místností, pokud to bylo u větších rodin nezbytné. V pokojích pro svobodné ženy byly 2 zadržované.

- Průměrná délka pobytu činila 14 dní. Nejdelší pobyt matky s dítětem trval 89 dní.

- Správa střediska se snažila děti vzdělávat v Yarl's Woodu, kde chodí děti do školy. Nejsou zde vzdělávány podle národních osnov – je to velmi obtížné. Je na rodičích, zda bude dítě chodit do školy či ne, většina dětí do školy chodí.

- Byl zde přístup ke vzdělávacím zařízením a knihovně.

- Pokud jde o zvláštní problémy střediska – neexistovalo příliš mnoho problémů se špatným chováním. K problémům však patří strach zadržovaných a to, že je velmi obtížné je přesunout a posadit do letadla.

- Lidé byli vyzýváni k dobrovolnému odchodu.

- Pokud jde o odsuny: zadržovaní jsou upozorněni nejméně 72 předem. Zadržovaný je informován, do které země je posílán zpět (země původu, jejímž je státním příslušníkem). V případě problematických odsunů cestuje v letadle se zadržovaným do země původu ozbrojený doprovod. Pokud se lidé hodně vzpírají, je dovoleno použití omezujících metod – pouta, spoutání nohou, ke kterým je však třeba si vyžádat telefonické svolení vyššího úředníka. Pokud je známo, že zadržovaný dělá potíže, je odsun nahráván na video.

- Nezávislé kontrolní rady přítomné ve všech střediscích za účelem sledování situace. Nyní je na letišti Heathrow nezávislá kontrolní rada, která má dohlížet na odsuny.

- Jakým školením procházejí dozorci? Procházejí osmiměsíčním školením – včetně zdravotního a bezpečnostního, kontroly a zadržování (fyzická kontrola při péči o dospělé a děti), bezpečnosti, komunikačních dovedností, ochrany dětí, rozdílností, kulturních záležitostí, rasy a náboženství (2,5 dne). Školení zahrnuje tajné sledování a instruktáž, způsoby, jak zabránit sebevraždám, a osvětu.

- Přijetí zadržovaných? Zadržovaní mohou přijet kdykoliv v průběhu dne. Musí projít do 2 hodin zdravotní prohlídkou a být dotázáni, zda mají konkrétní zdravotní problémy. Přijetí probíhá v angličtině, ale existují zdroje personálu/ostatních zadržovaných pro pomoc s překladem. Hledají se nové způsoby přijetí – tj. DVD v mnoha různých jazycích.

- Proč jsou zadržovaní přemísťováni mezi středisky? Vzhledem k problémům s chováním, šikanou, snahou být blíže letištím, nedochází z Yarlswoodu k mnoha přesunům (protože to je jediné středisko pro ženy a rodiny). V případě jiných středisek jsou muži přesouváni kvůli tlaku na počet lůžek, zejména v okolí Londýna; jsou tak často vystěhování z Londýna, jestliže se zdá, že jejich případ bude vyřizován dlouho.

- Přístup k internetu dosud není k dispozici, ale je naděje, že brzy ve středisku k dispozici bude.

- Je zvažována možnost nabídky placené práce ve středisku – kvůli mnoha problémům s nudou.

- Poskytování péče o duševní zdraví ve středisku – ve středisku jsou k dispozici zdravotní sestry kvalifikované v oblasti duševního zdraví. Středisko navštěvuje psychiatr a jsou zde 2 poradci na plný úvazek. Personál je školen, aby se choval citlivě k problémům šikany a jsou zde zavedeny systémy na její zvládání.

- Ředitel střediska se každé čtvrtletí setkává s nevládními organizacemi – měli drobné problémy s Medical Justice a uspořádali setkání, aby o nich diskutovali. Nyní mají konstruktivnější a přátelštější vztah.

- Dochází zde ke styku mezi střediskem a místními orgány péče o dítě a je zde „Children's Champion“ – osoba zastupující místní orgán zodpovědná za zlepšení postavení dětí.

Delegáti byli za účelem prohlídky zařízení střediska, včetně obytné části, rodinné části, společných a vzdělávacích prostor, rozděleni do dvou skupin po 6 osobách.
Zkontrolovali zařízení, která mají zadržovaní k dispozici: knihovnu, dílnu a jídelny. Zdá se, že dokumenty jsou k dispozici v mnoha jazycích.

Přijímací středisko pro přistěhovalce v Oakingtonu

Úvod

Středisko je v provozu od roku 2000. Jeho provozní kapacita je 300 míst a v minulosti ubytovávalo jak rodiny, tak svobodné muže a svobodné ženy.

Oakingtonské přijímací středisko bylo prvním zadržovacím střediskem rychlé cesty ve Spojeném království. Původně bylo určeno pro ubytování lidí na dobu nejvýše 10 dnů.

V květnu roku 2006 se pozornost přestala zaměřovat výlučně na cílovou skupinu osob, na které se vztahuje postup rychlé cesty, a přistěhovalci DEPMU[1] (Detention Escort Population Management Unit) se začali významně podílet na denním přílivu přistěhovalců. Délka pobytu u zadržovaných přistěhovalců DEPMU se liší; někteří byli zadržováni déle než 9 měsíců.

[1] Zahrnuje klienty v různých stadiích azylového řízení; klienty, kteří teprve budou podávat žádost o azyl, klienty, jejichž žádost je vyřizována, klienty na konci řízení o jejich žádosti o azyl nebo zadržované přistěhovalce. Tato skupina zahrnuje cizí vězně a případy patřící do působnosti Jednotky pro třetí země (Third Country Unit).

Zadržované ženy zde již nebyly ubytovávány a Oakington se stal střediskem pro svobodné muže.

Od roku 2003 se tvrdí, že bude středisko zavřeno, a nevládní organizace prohlásily, že není ochota investovat do zařízení/služeb. Od té doby došlo ke krátkodobému prodloužení. Místo je v současnosti pronajato do června roku 2010, ale může být brzy zavřeno vzhledem ke krátké výpovědní lhůtě. Tato nejistá situace má dopad na personální zajištění. Smlouvy jsou často krátkodobé (nejvýše 11 měsíců) a vzhledem k poloze střediska je přijímání pracovníků složité.

V současnosti jsou v tomto středisku zadržováni pouze muži; přibližně 40 % z nich jsou věznění cizí státní příslušníci (osoby z jiných zemí, kterým skončil pobyt ve vězení a mají být vráceny do své země) (situace ke dni 8. listopadu 2007).

Aktuální údaje:

- Kapacita: 352, svobodní muži
- Typ ubytování: ubytovna (bloky 19, 20, 26 a 30 mají 12 míst v každé místnosti a blok 39 má 8 míst v každé místnosti)
- Průměrná doba strávená zde zadržovanými v říjnu 2007: 336 dní
- Počet vězněných cizích státních příslušníků ke dni 8. listopadu 2007: 129 (39,4 % obyvatel střediska)
- Správce: GSL UK Ltd (původně Group 4) od roku 2000
- Poskytovatel zdravotní péče: Primecare Forensic Medical Services (PFMS) od roku 2000
- Dobrovolnické agentury, které jsou zde činné: Refugee Council (RC) a Immigration Advisory Service (IAS) od roku 2000 (Refugee Legal Centre od roku 2000 – září 2006)

Poslední zpráva vrchní vězeňské inspektorky Jejího Veličenstva uvádí, že: situace vypadá lépe než v jiných střediscích; zadržovaní vnímají Oakington vcelku jako bezpečné prostředí. Zpráva však vyjadřuje i znepokojení, zejména pokud jde o používání jednotky pro odjezd zadržovaných (DDU) a blaho zadržovaných dětí. V době návštěvy zde nebyly drženy žádné děti. Většina doporučení vrchní vězeňské inspektorky týkajících se předcházení sebevraždám a sebepoškozování nebyla zohledněna a postupy pro zabránění šikaně byly podle zprávy nedostatečné.

Návštěva delegace LIBE

Návštěva tohoto střediska se uskutečnila ve čtvrtek 22. listopadu 2007.
Delegáti se setkali s Alanem Kittlem, zástupcem ředitele Detention Services, paní Susan Wardovou, ředitelkou Agentury pro hranice a přistěhovalectví, Davidem Dunfordem, asistentem ředitele Detained Fast Track, Colinem Hodgkinsem, správcem střediska GSL, a paní Penny Lambertovou, předsedkyní nezávislé kontrolní rady.

Informace poskytnuté delegátům:

- Středisko se skládá z bývalých kasáren leteckých sil a původně zde byli pouze drženi žadatelé o azyl, u kterých byl použit postup rychlé cesty. Obyvatelé se však postupem

času změnili. V době návštěvy zde byli drženi věznění cizí státní příslušníci s nízkou úrovní rizika (podvody s doklady, vloupání).

- Nevládní organizace Refugee Council zde má kancelář – právní zástupci jsou přítomni ve středisku po celou dobu, aby mohli zadržovaným vysvětlit postup rychlé cesty a způsob podání opravného prostředku ze zahraničí. (V jiných střediscích nejsou právní poradci přímo ve středisku, přicházejí z venku). Právní poradenství je však financováno zadržovaným, na které se vztahuje postup rychlé cesty, a nikoliv jiným osobám, které nemají přímý přístup ke službám Refugee Council. Jiné osoby, na které se nevztahuje postup rychlé cesty, mohou trpět nedostatečným právním poradenstvím.

- Immigration Advisory Service je vnitrostátní dobročinná organizace, která poskytuje právní poradenství a zastupování – hlavně pro případy rychlé cesty. Poskytuje také zdroje pro případy, které nejsou případy rychlé cesty – aby pomohli s novými žádostmi a opravnými prostředky.

- Je zde velmi dobrý vztah mezi personálem a zadržovanými, ačkoliv při předchozích kontrolách tohoto střediska byly vysloveny obavy.

Na místě byl přítomen představitel nezávislé kontrolní rady jmenovaný ministrem, který je nezávislý na Agentuře pro hranice a přistěhovalectví a smluvním provozovateli, který vypracovává výroční zprávu o celkovém provozu střediska. Zdálo se, že je představitel nezávislé kontrolní rady ze situace střediska velmi nešťastný.

Delegáti navštívili křídla střediska, ve kterých jsou drženi zadržovaní. Vzhledem k omezenému počtu osob, kterým byl umožněn vstup dovnitř, musela zůstat část delegace v konferenční místnosti.

Byla zde místnost pro návštěvy, je však malá a ponechává málo soukromí. Byl zde velký dvůr a modlitební místnost určená pro všechna vyznání.
Nebyl zde přístup k internetu, ale existovala možnost navštěvovat počítačové kurzy.
Ubytovací bloky: jedná se o zařízení typu ubytoven, která ponechávají zadržovaným málo soukromí a zvyšují potenciální napětí, pokud mají narušený spánek. Do těchto míst je přístup umožněn během dne.
Ve středisku byly také oddělené cely, jejichž stav byl horší než stav zbytku střediska a uváděl osoby do velmi zranitelné situace.

Mezi zadržovanými je zdrojem velkých obav používání psů ke střežení oblasti kolem střediska. Docházelo zde však k mnoha útěkům a to je důvodem, proč byly zavedeny ohrady a noční bezpečnostní hlídky se psy.

Zástupci Refugee Council a nezávislých kontrolních rad hovořili s některými účastníky delegace, zatímco se zástupce Agentury pro hranice a přistěhovalectví a správce střediska zabývali jinou činností. Mluvili mnohem otevřeněji než v přítomnosti jiných osob a poukázali na níže uvedené problémy:

- nedostatek nezávislého přezkoumávání v řízení o stížnostech (stížnosti v podstatě řeší Agentura pro hranice a přistěhovalectví a soukromý smluvní provozovatel – a velmi často nejsou stížnosti dále řešeny);
- nedostatečné používání tlumočníků (telefonní služby jsou velmi drahé – 12 liber)

- nedostatek právního zastoupení – zejména u případů, kdy se nejedná o postup rychlé cesty;
- vysoký výskyt přesunů zadržovaných mezi jednotlivými středisky, přičemž se neberou v úvahu stávající nebo plánované lékařské prohlídky;
- zdá se, že při rozhodování o tom, kdo má být zadržován a kdo ne, se rozhoduje svévolně – často záleží na dostupnosti lůžek;
- pokud jde o čísla/statistiky – statistiky o délce pobytu jsou odstraňovány ze statistických záznamů!
- častý nedostatek tlumočení při pohovorech (u případů, kdy není dán odkladný účinek) a nedostatek tlumočení při lékařských prohlídkách;
- nedostatek statistik o sporech mezi jednotlivými věkovými skupinami. Statistiky vedou nevládní organizace – v roce 2005 – 241 případů a 60 % z nich byly děti – nyní je třeba více předběžného zkoumání. V tomto středisku stále dochází ke sporům mezi jednotlivými věkovými skupinami.

Středisko pro odsun přistěhovalců v Harmondsworthu

Úvod

Středisko v Harmondsworthu bylo otevřeno v září roku 2001. V minulosti bylo největším přijímacím střediskem pro přistěhovalce, kde bylo zadržováno kolem 500 lidí. Přibližně 2 000 lidí procházelo každý měsíc jeho přijímacím zařízením jak ve dne, tak v noci. Většina lidí zde pobývala pouze krátce; ačkoliv někteří lidé zde mohli pobývat měsíce či dokonce roky.[1]

V posledních letech středisko zažilo závažné výtržnosti a došlo zde ke zjevně k sebevraždě. Bylo zavřeno v polovině roku 2004 a znovu otevřeno v říjnu roku 2004.

Dvě křídla jsou stále uzavřena. Mají být zbourána a nahrazena křídly odolnými proti výtržnostem, podobné kategorii B (vysoce zabezpečené) věznice. Mají být znovu otevřena v roce 2009.

Původně zde byly zadržovány rodiny i svobodní muži a ženy, nyní jsou v Harmondsworthu zadržováni pouze dospělí svobodní muži.
Vzhledem k uzavření části křídel je nyní kapacita 250 osob.

Středisko je na základě smlouvy provozováno společností Kalyx (původně UK Detention Services), což je dceřiná společnost společnosti Sodexho. Smlouva je v platnosti přibližně od roku 2003.

Anne Owersová, vrchní vězeňská inspektorka, vypracovala zprávu o tomto středisku na konci roku 2006; označila zprávu o Harmondsworthu za nejhorší, která kdy byla vydána o středisku pro odsun přistěhovalců.

Inspektoři tehdy zjistili závažné obavy: středisko nevyhovělo testům inspektorátu na zdravé prostředí pro zadržované.

[1] Zpráva vrchní vězeňské inspektorky Jejího Veličenstva o neohlášené kontrole střediska pro odsun přistěhovalců v Harmondsworthu 17.–21. července 2006.

Inspektoři shledali, že: více než 60 % zadržovaných uvedlo, že se necítí bezpečně; že 44 % zadržovaných uvedlo, že byli personálem šikanováni; zadržovaní označili některé dozorce za „agresivní“, „vyděračské“ a „neochotné“.

Podle nevládních organizací zaujalo nové vedení v létě roku 2006 zcela jiný přístup a navzdory výtržnostem bylo dosaženo značného pokroku. Je třeba učinit více pro zlepšení kultury organizace, ale již není kladen takový důraz na bezpečnost.

Zdravotnická zařízení jsou rozsáhlejší než ve většině zadržovacích zařízení a zadržovaní se zdravotními problémy jsou často přemísťováni do Harmondsworthu. Na místě však není žádný poradce ani psychiatr.

Nedávno byl zřízen tým šesti pracovníků pro sociální péči a byly investovány značné prostředky. Je jasně viditelná vůle zabývat se potřebami zadržovaných, nejnaléhavější sociální problémy (např. přístup k právnímu poradenství za účelem podání opravného prostředku proti postupu rychlé cesty, přijímání dávek) nejsou v působnosti týmu pro sociální péči.

- 259 lůžek ve 2 křídlech – 154 postupů rychlé cesty
- Velmi dobré zdravotní středisko – jsou sem posíláni často lidé držící hladovku.
- Nezávislá kontrolní rada – problémem je nedostatek kontaktu mezi týmy pro přistěhovalectví a zadržovanými.
- Většina rozhovorů se týká toho, proč jsou zadržovaní ve středisku, proč nemohou být propuštěni na kauci a jak dlouho tam ještě budou.
- Nezávislá kontrolní rada provedla v nedávné době jednotýdenní intenzívní dohled – od poslední nepříznivé zprávy (inspekce Jejího Veličenstva) v roce 2006 se situace zlepšila.

Návštěva delegace LIBE

Návštěva se uskutečnila v pátek 23. listopadu 2007.
Delegaci zabrala 45 minut bezpečnostní kontrola. Bylo to jediné navštívené středisko, ve kterém byla delegace podrobena tak přísné kontrole.
Delegáti se nejprve setkali s paní Sandrou Parnellovou, ředitelkou pro Agentury pro hranice a přistěhovalectví v Harmondsworthu
Alan Hollett představil celkově zadržovací zařízení v Harmondsworthu.
Delegace se setkala také s členy nezávislé kontrolní rady.
Části delegátů bylo umožněno prohlédnout si zařízení střediska včetně ubytovací části a vzdělávacího a sportovního centra.
Zbytek delegátů, kteří si neprohlédli zařízení, zůstal v konferenční místnosti.

Popovídali si trochu se zadržovanými.

Někteří z nich jsou takzvané „případy Dublin II“ – lidé, kteří přijedou do Spojeného království přes jiný členský stát EU a čekají, až budou posláni do této země.

Jedna osoba z Libérie uvedla, že je zadržována 6 měsíců. Další osoba, která pochází z Vietnamu, již byla ve vězení a je v tomto středisku již 3 měsíce. Další obyvatel byl z Jamaiky – je ve středisku již 10 měsíců a čeká na soudní přezkoumání. Další osoby

pocházely ze Srí Lanky, Ázerbájdžánu, Pákistánu a Iráku. Zadržovaní si stěžovali na délku zadržování a na to, že nebyli řádně informováni, co s nimi bude. Středisko bylo čisté a dobře zásobené. Přistěhovalci, kteří potřebují zvláštní lékařskou péči, jsou přepravováni do místních nemocnic.

Setkání s ministryní odpovědnou za otázky azylu a přistěhovalectví, poslankyní Meg HILLIEROVOU

Setkání s ministryní se uskutečnilo dne 23. listopadu 2007 a trvalo přibližně hodinu.

Ministryně trpělivě poslouchala otázky a odpovídal na ně:

V odpovědi na otázku delegáta týkající se neexistence maximální doby zadržování a extrémně dlouhého zadržování v některých případech, o nichž informovaly nevládní organizace, ministryně uvedla, že osoby odmítají opustit zemi dobrovolně a díky tomu, že jsou tyto osoby zadržovány, vědí vnitrostátní orgány, kde nelegální přistěhovalci jsou. Ohledně přistěhovalců bez jakéhokoliv dokladu totožnosti, cestovního pasu či občanského průkazu ministryně zdůraznila, že vnitrostátní orgány vyzývají osoby bez dokladů totožnosti, aby se pro urychlení postupu obrátily na svá velvyslanectví a spolupracovaly s nimi.

Dále se diskuse zaměřila na rozhodnutí přijatá veřejnou správou v souvislosti s žádostmi žadatelů o azyl a opravnými prostředky. Ministryně odpověděla, že v této oblasti je příslušné ministerstvo spravedlnosti a že existuje plně právní postup a soudci specializující se na problematiku přistěhovalectví, kteří se těmito žádostmi zabývají.

Poslanci požadovali vysvětlení ohledně zadržování dětí v zadržovacích střediscích, zejména pokud jde o Yarl's Wood. Také vznesli otázku bývalých pachatelů trestných činů, kteří přicházejí do styku s přistěhovalci a žadateli o azyl zadržovanými ve střediscích, otázku zdravotní péče, duševního zdraví a přístupu k internetu. Ministryně poukázala na skutečnost, že děti jsou v bezpečí; pokud jde o nutnost snížit počet zadržovaných dětí, uvedla, že vláda na této záležitosti pracuje. Ministryně vysvětlila, že problematice duševního zdraví a zdravotní péče je věnována plná pozornost. A pokud jde o přístup k internetu, uvedla, že se usiluje o zlepšení přístupu ve všech střediscích.

Jeden delegát se zeptal, proč dochází k tolika přesunům zadržovaných mezi zadržovacími středisky. Ministryně odpověděla, že přesun z jednoho střediska do druhého není cílem, ale někdy je to nezbytné.

Diskuse pokračovala otázkou týkající se kritérií pro určení vhodnosti postupu rychlé cesty. Poslanci chtěli vědět, zda to souvisí se seznamem bezpečných zemí. Vyjádřili obavy ohledně tohoto seznamu, neboť je možný rozpor mezi jejich seznamem bezpečných zemí a zemí v ohrožení, a dotázali se, jak se lze těmto rozporům vyhnout.

Ministryně uvedla, že je obtížné určit státní příslušnost přistěhovalců a žadatelů o azyl. Veřejná správa se řídí zvláštním oběžníkem ministerstva, který se týká seznamu bezpečných zemí. Kromě toho skutečně rozporně vysvětlila postavení některých lidí, neboť se v současnosti diskutuje o Íráncích a Afghánci.

Poslanci na počátku setkání požádali o předložení některých příkladů smluv mezi orgány veřejné moci a soukromými společnostmi, které provozují zadržovací střediska, a též o statistiky týkající se délky zadržování. Ministryně se zavázala poskytnout parlamentní delegaci všechny požadované informace. Navzdory několika žádostem sekretariátu Výboru pro občanské svobody Evropského parlamentu nebyly tyto informace a dokumenty dosud poskytnuty.

Doporučení

1. Ačkoliv se podmínky ve střediscích zdají obecně dobré, mělo by být zadržování výjimkou a nikoliv obecným pravidlem. Pro jednotlivé zadržované je podstatná skutečnost, že jsou zadržováni, a kvalita rozhodnutí, které k němu vedla.

2. Délka zadržování by měla být omezena. Nelze zapomínat, že mezi žadateli o azyl jsou i osoby, které mají za sebou traumatické zážitky, jež je vedly k tomu, že žádají o azyl v EU.

3. Mělo by být zajištěno právní poradenství a poskytování informací o zadržování.

4. Je třeba se vyvarovat zadržování dětí, i když jsou doprovázeny dospělým. Všechny případy, kdy musí být děti se svými rodiči, by měly být posuzovány jednotlivě. Pokud se nelze zadržování vyhnout, měl by být případ uzavřen co nejdříve. Blaho a vzdělávání dětí je na prvním místě.

5. Zadržování těhotných žen by mělo být zakázáno.

6. V případě rodin by mělo být hledáno namísto zadržování alternativní řešení.

7. Zajistit dodržovaní pravidel týkajících se zranitelných osob v praxi.

8. Zajistit lékařskou, psychologickou a psychiatrickou péči pro zadržované.

9. Ve střediscích je zadržováno mnoho dříve vězněných cizích státních příslušníků. Někteří z nich jsou běžní pachatelé trestných činů, někteří byli pouze odsouzeni za nedovolený vstup do Spojeného království nebo za to, že zde překročili povolenou dobu pobytu. Většina z nich nemá žádné doklady. Dříve věznění cizí státní příslušníci by měli být odděleni od nezákonných přistěhovalců.

10. Spojené království by mělo přijmout veškerá opatření k tomu, aby snížilo přesuny mezi středisky v rámci Spojeného království, zejména v případě odsunu do Skotska a ze Severního Irska, kde platí jiné právní předpisy. To má vliv na následné právní a zdravotní případy a zvyšuje riziko, že se ztratí příslušné informace.

11. Zlepšit návštěvnost středisek nevládními organizacemi a též během postupu navracení.

12. Zlepšit přístup k internetu ve všech střediscích.

13. Obavy týkající se automatické (vzdálené) praxe při stanovování kauce a následná

nemožnost spolupráce s právním poradcem.

14. Z činnosti střediska v Oakingtonu, kde byly přítomny nezávislé kontrolní rady a agentury (Refugee Council a Immigration Advisory Service) a kde byly v dostatečné míře k dispozici informace v mnoha jazycích a modlitebny pro jednotlivá vyznání, by si měla vzít příklad všechna zadržovací střediska.

15. Vzhledem k tomu, že postup rychlé cesty se zdá příliš rychlý, mohl by vést k nespravedlivým rozhodnutím; tento postup by měl být přezkoumán, aby rychlost nebyla na překážku spravedlivého vyřizování každého jednotlivého případu.

Annex 1

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

LIST OF PARTICIPANTS

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Martine ROURE – Head of delegation
Panayiotis DEMETRIOU – Rapporteur

Sarah LUDFORD
Jean LAMBERT

Philip BRADBOURN (hors quota)
Mary HONEYBALL (hors quota)
Geoffrey VAN ORDEN (hors quota)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Edoardo BOGGIO (assistant to Giusto CATANIA)
Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)
Eirini GEORGIOPOULOU (assistant to Panayiotis DEMETRIOU)
Alastair LITTLE (assistant to Philip BRADBOURN)
Rachel SHEPPARD (assistant to Jean LAMBERT)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Mercedes ALVARGONZALEZ (EPP-DE)
Adam ISAACS (EPP-DE)
Annie LEMARCHAL (PES)
Joëlle FISS (ALDE)
Cristine SIDENIUS (GREENS)
Chiara TAMBURINI (GUE)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE
Cristina RODRIGUES

STAFF OF THE EUROPEAN PARLIAMENT UK OFFICE

Dermot SCOTT

INTERPRETERS – EN and FR languages

K. TAYLOR (head of team)
S. BORDES
J. PEDUSSAUD

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Mobile phone: 0032 (0) 475 754.668
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

FINAL PROGRAMME

The purpose of the visit to UK is to ascertain directly the situation regarding the reception of asylum seekers and irregular migrants in UK, to check the implementation of Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.

This visit to UK follows similar delegations to Italy (Lampedusa), Spain (Ceuta and Melilla, Canary Islands), France (Paris), Malta, Greece (Samos and Athens) and Belgium.

Wednesday 21 November 2007

8:59	Eurostar train from Brussels to London
10:01	**Arrival in London** (Saint Pancras station)
10:01 – 11:00	**Travel by bus to the hotel and registration at the hotel** (NH Harrington Hall, Address: 5-25 Harrington Gardens, SW7 4JB London, Tel.: +44.20.73969696)

11:00 – 12:00	**Meeting with organisations and NGOs active in the field of asylum and immigration** (location: hotel NH Harrington Hall)
12:00 – 13:00	**Lunch** at the hotel
13:00 – 14:45	Travel by bus to the **immigration removal centre Yarl's Wood**[1] (Clapham)
14:45 – 17:00	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *Yarl's Wood is a purpose-built immigration removal centre. Two blocks housed up to 900 detainees. One of the blocks opened in November 2001 but was closed following a disturbance and a fire in February 2002. The damaged block was razed. After extensive rebuilding, the second block opened in September 2003 with an initial capacity of 60. Capacity was expanded to 120 by August 2004, and to operational capacity of 405 by 2006. Since reopening it has become the main removal centre for women and families.* [2]
17:00 – 19:00	Return travel by bus to hotel (NH Harrington Hall)

Free Dinner (suggestions for restaurants distributed to the delegation)

Night in London

Thursday 22 November 2007

8:00 – 10:00	Travel by bus to the **Oakington Immigration Reception Centre** (near Bedford)[3]
10:00 – 11:45	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *The centre has been in operation since 2000. With an operational capacity of 300, the centre used to accommodate a mix of families, single males and single females. It was originally designed to accommodate people for maximum 10 days.* *As the centre was due to close towards the end of 2006, it seems that there has been a reluctance to invest in facilities/services. However, it seems now that the functioning of the centre might be extended until*

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre
Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL

[2] Report on an unannounced short follow-up inspection of Yarl's Wood Immigration Removal Centre,13 – 16 February 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

[3] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ

June 2010. NGOs seem very concerned about the situation in this centre.
At present, it seems that only men are detained in the centre; appreciatively 40 % of them are Foreign National Prisoners (persons from other countries who have finished their time in prison and are about to be returned to their country) (situation on the 8th November 2007).

11:45 – 13:45 Bus to London

13:45 – 15:00 **Lunch** in London – **proposed restaurant: Atrium**, Four Millbank, London SW1P 3JA Tel 0044 20 72 33 00 32

15:15 – 16:15 **Meeting with the Minister** in charge with asylum and migration issues, **Meg HILLIER MP**

16:15 – 17:00 Return to the hotel (NH Harrington Hall)

Free evening

Night in London

Friday 23 November 2007

8:30 – 9:30 Travel by bus to the immigration removal **centre Harmondsworth**[1] (near Heathrow Airport)

9:30 – 11:00 **Visit of the centre,** discussion with the authorities

Harmondsworth opened in September 2001. It used to be the largest immigration removal centre, holding around 500 people. Around 2,000 people each month used to pass through its reception area, at all hours of the day and night. Most spent only a short time there; though some could spend months or even years there.

Over recent years, the centre has experienced a major disturbance, and an apparently self-inflicted death. It closed in mid-2004 and reopened in October 2004. Given the closure of part of the wings, the capacity is now of 250 people.

Originally holding families as well as single men and women, it seems that at the time of the inspection carried out by HM Chief Inspector of Prisons in July 2006 Harmondsworth held single male adults only.

[1] Harmonsworth Immigration Removal Centre
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB

Number held on 17 July 2006: 481
Operational capacity: 501[1]

11:00 – 12:00: Return travel by bus to London, to the EP Information Office

12:15 – 13:00 **Press conference** (location: the EP Information Office, 2 Queen Anne's Gate, London SW1H 9AA)

13:00 – 13:45 Bus to the hotel (NH Harrington Hall)

Free travel back

Possibilities for taking the Eurostar to Brussels:
14:32 (arrival in Brussels at 17:23), 16:05 pm, 16:55 pm, 18:32 pm, 19:35 pm

[1] Report on an unannounced inspection of Harmondsworth Immigration Removal Centre 17–21 July 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

Annex 3

Organisations and NGOs
that were invited to the meeting which took place on the 21 November 2007, London

THE INDEPENDENT MONITORING BOARDS
ASSOCIATION OF VISITORS TO IMMIGRATION DETAINEES (AVID)
REFUGEE COUNCIL
IRR - INSTITUTE OF RACE RELATIONS
LIBERTY - ALSO KNOWN AS THE NATIONAL COUNCIL FOR CIVIL LIBERTIES
JESUIT REFUGEE SERVICE UK
NORTHERN IRELAND HUMAN RIGHTS COMMISSION
NATIONAL COALITION OF ANTI-DEPORTATION CAMPAIGNS
GROUP LONDON NO BORDERS
LONDON DETAINEE SUPPORT GROUP (LDSG)
BLACK WOMEN'S RACE ACTION PROJECT AND ALL AFRICA WOMEN'S GROUP

ORGANISATIONS SPECIALISED IN SPECIFIC CENTRES

YARL'S WOOD BEFRIENDERS
ASYLUM WELCOME (IRC Campfield House)
OAKINGTON FRIENDS VISITING GROUP
DOVER DETAINEE VISITING GROUP
HASLAR VISITORS GROUP

NGOS DEALING WITH LEGAL REPRESENTATION OF DETAINEES

BAIL CIRCLE
BAIL FOR IMMIGRATION DETAINEES (BID)
DETENTION ADVISORY SERVICE (DAS)
IMMIGRATION LAW PRACTITIONERS ASSOCIATION (ILPA)
REFUGEE LEGAL CENTRE (RLC)

ORGANISATION SPECIALISED IN MEDICAL MATTERS

MEDICAL JUSTICE NETWORK

ORGANISATIONS IN BRUSSELS

EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES (ECRE)
INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR MIGRATION (IOM)
AMNESTY INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS WATCH (HRW)
FEDERATION INTERNATIONALE DES DROITS DE L'HOMME (FIDH)

Annex 3

Organisations and NGOs
that were invited to the meeting which took place on the 21 November 2007, London

THE INDEPENDENT MONITORING BOARDS
ASSOCIATION OF VISITORS TO IMMIGRATION DETAINEES (AVID)
REFUGEE COUNCIL
IRR - INSTITUTE OF RACE RELATIONS
LIBERTY - ALSO KNOWN AS THE NATIONAL COUNCIL FOR CIVIL LIBERTIES
JESUIT REFUGEE SERVICE UK
NORTHERN IRELAND HUMAN RIGHTS COMMISSION
NATIONAL COALITION OF ANTI-DEPORTATION CAMPAIGNS
GROUP LONDON NO BORDERS
LONDON DETAINEE SUPPORT GROUP (LDSG)
BLACK WOMEN'S RACE ACTION PROJECT AND ALL AFRICA WOMEN'S GROUP

ORGANISATIONS SPECIALISED IN SPECIFIC CENTRES

YARL'S WOOD BEFRIENDERS
ASYLUM WELCOME (IRC Campfield House)
OAKINGTON FRIENDS VISITING GROUP
DOVER DETAINEE VISITING GROUP
HASLAR VISITORS GROUP

NGOS DEALING WITH LEGAL REPRESENTATION OF DETAINEES

BAIL CIRCLE
BAIL FOR IMMIGRATION DETAINEES (BID)
DETENTION ADVISORY SERVICE (DAS)
IMMIGRATION LAW PRACTITIONERS ASSOCIATION (ILPA)
REFUGEE LEGAL CENTRE (RLC)

ORGANISATION SPECIALISED IN MEDICAL MATTERS

MEDICAL JUSTICE NETWORK

ORGANISATIONS IN BRUSSELS

EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES (ECRE)
INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR MIGRATION (IOM)
AMNESTY INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS WATCH (HRW)
FEDERATION INTERNATIONALE DES DROITS DE L'HOMME (FIDH)

Annex 4

The following countries are NSA designated states

NSA Countries from 1 April 2003

 Albania(ALB)

 Jamaica (JAM)

 Macedonia (MKD)

 Moldova (MDA)

 Serbia (SRB) including Kosovo (KOS)

 Bolivia (BOL)

 Brazil (BRA)

 Ecuador (ECU)

 Ukraine (UKR)

NSA Countries from 1 April 2003

 India (IND)

NSA Countries from 2 December 2005

 Mongolia (MNG)

 Ghana (GHA) Males only

 Nigeria (NGA) Males only

Sri Lanka (LKA) was removed from the designated list on 13 December 2006. Decisions made may still be certified on a case by case basis but should not be certified with reference to art. 94(3). This also applies to Bangladesh (BGD) which was removed from the de-signated list on 22 April 2005.

Bulgaria (BGR) and Romania (ROM) became part of the EU and were removed from the designated list with effect from

NSA Countries from 28 July 2007

 Bosnia Herzegovina (BIH)

 Gambia (GMB) Males only

 Kenya (KEN)

 Liberia (LBR) Males only

 Malawi (MWI) Males only

 Mali (MLI) Males only

 Mauritius (MUS)

 Montenegro (MNE)

 Peru (PER)

 Sierra Leone (SLE) Males only

You should also refer to the Fast Track Suitability List for further clarification

Consideration of the asylum and/or human rights claim made by an individual entitled to reside in one of the above countries must only be made by NSA trained Case Owners and accredited Senior Caseworkers.
A claim from any nationality may be certified on a case by base basis.
Please refer to the Asylum Instruction on Certification under Section 94 for further details